

Posar portes al camp

Un decret del govern central intentarà tancar definitivament la crisi que travessa el Comitè de Gestió de Cítrics.

Cooperatives, organitzacions de productors agraris i exportadors esperen l'últim intent que encara pot preservar l'existència d'aquest organisme.

Ximo Ferrandis

El govern de Felipe González emetrà el present mes de gener un decret per a reformar el Comitè de Gestió de Cítrics, l'organisme oficial que representa a la citricultura espanyola a l'exterior i acorda les mesures que afecten el sector, inclosos els contingents d'importació i exportació. El decret serà una solució transitòria per a imposar la pau en un sector necessitat de solucions per a superar la crisi estructural que pateix.

El decret veurà la llum després de més de sis mesos d'estira i arronsa en què l'administració ha intentat que comerciants, cooperatives i organitzacions de productors agraris (OPAs) es posaren d'acord sobre la reforma del Comitè de Gestió de Cítrics. Un organisme que, obligatòriament, s'haurà d'equiparar el 1990 a les organitzacions interprofessionals regulades per la Comunitat Econòmica Europea.

El Comitè de Gestió ha estat des de 1972 l'organisme que ha regulat el sector cítricol, amb resultats envejables per als grups integrants del negoci de la taronja i la llima. Aquest organisme ha representat des dels seus inicis els exportadors, les cooperatives, OPAs, comerciants i conservers, a més d'una administració que ha disposat de dret a veto i que ha actuat en última instància com a àrbitre de les conteses del sector.

La crisi del sector cítricol es va iniciar en la campanya 86/87 per dos motius fonamentals: una collita rècord en la història de la citricultura, fruit d'un cens de plantacions desmesurat, i l'obligatorietat d'adaptar el Comitè de Gestió als organismes comunitaris, que prohibeixen la presència de l'administració i introdueixen el concepte d'associació voluntària.

El desenvolupament de la campanya cítricol 86-87 desembocà en la I Conferència Cítricol, organitzada al maig per la Conselleria d'Agricultura de la Generalitat, que intentà donar un marc teòric que marcara les directrius del que havien de ser les solucions del sec-

tor. Conclusions que aconsellen una reestructuració de la citricultura, reduir plantacions i diversificar les varietats per a no saturar els mercats internacionals de taronja espanyola, mentre el senyal d'eixida per a reformar el Comitè de Gestió a les estructures europees s'haurà donat ja.

L'inici de converses entre els grups representats al Comitè marcà la gènesi de les tensions. D'una banda, les cooperatives i les OPAs sol·liciten una major representativitat en els òrgans executius del Comitè i un repartiment més favorable dels contingents d'exportació, mentre els exportadors s'oposen a cedir posicions. L'oposició resulta lògica si tenim en compte que les cooperatives són ja uns competidors

de facto en l'exportació cítricol i si pensem que el reforçament dels agricultors pot comportar un major ajust dels preus per als comerciants.

Les tensions es van saldar amb l'escissió de les cooperatives i les OPAs del comitè de Gestió i la creació d'un organisme paral·lel denominat Comissió de Producció i Comercialització Cítricol.

Donada aquesta situació, el decret apareixerà com una solució transitòria (un any fins a l'adaptació del Comitè de Gestió com a organisme interprofessional o la desaparició d'aquest) que intentarà aplacar les tensions existents i que ja han començat a escampar-se entre els mateixos exportadors, per un costat, i entre les cooperatives i les OPAs per l'altre.

De moment, l'anunci de decret de regulació del Comitè, amb el beneplàcit del Ministeri d'Agricultura i Comerç Exterior ha deixat en suspens l'avís de desobediència civil llançat pels agricultors i les cooperatives contra el Comitè de Gestió. L'interrogant ara és conèixer si el decret de reforma donarà solucions de fons a la citricultura o provocarà el rebuig de totes les parts. □

Els petits agricultors volen fer front al poder dels comerciants i exportadors.